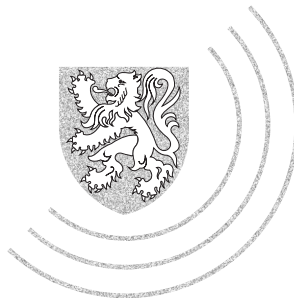

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

24 juni 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Ria Van Den Heuvel, mevrouw Patricia Ceysens, de heren Jan Van Duppen
en Jan Roegiers en mevrouw Trees Merckx-Van Goey –**

**betreffende de opvang en huisvesting van personen die het slachtoffer zijn van
partner-gerelateerd/intrafamiliaal thuisgeweld**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen
uitgebracht door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en mevrouw Ingrid van Kessel**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : N....

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van
Kessel ;

mevrouw Claudine De Schepper, de heren Jacques
Devolder, Koen Helsen, N... ;

mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Marijke Dillen, de heer
Felix Strackx ;

de heren Carlo Daelman, Jan Van Duppen ;

mevrouw Ria Van Den Heuvel ;

de heer Jan Roegiers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Veerle
Heeren, de heer Luc Martens, mevrouw Ilse Van Eetvelde ;

de heren Jozef Browaeys, Frans De Cock, André Moreau,
Cis Schepens ;

de heren Wilfried Aers, Julien Librecht, mevrouw Marleen
Van den Eynde ;

de heer Chokri Mahassine, mevrouw Anne Van Asbroeck ;

mevrouw Ann De Martelaer ;

de heer Kris Van Dijck.

Zie :

1535 (2002-2003)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

INHOUD

	Blz.
I. Toelichtingen	4
I.1. Toelichting door mevrouw Ria Van Den Heuvel, mede-indiener	4
I.2. Toelichting door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mede-indiener	4
II. Bespreking	4
II.1. Vragen en opmerkingen van de leden	4
II.2. Antwoord van mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezond- heid en Gelijke Kansen	6
II.3. Replik van de leden met antwoord van de minister	7
III. Stemming	8

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen behandelde het voorstel van resolutie betreffende de opvang en huisvesting van personen die het slachtoffer zijn van partner-gerelateerd/intrafamiliaal thuisgeweld op 29 april en 19 juni 2003 (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 1535/1).

I. Toelichtingen

I.1. Toelichting door mevrouw Ria Van Den Heuvel, mede-indiener

Mevrouw Ria Van Den Heuvel, mede-indiener, stelt dat dit voorstel van resolutie geen uitgebreide toelichting behoeft, vermits het door de verschillende democratische fracties is ondertekend.

Helaas blijkt uit de cijfers dat intrafamiliaal en partner-gerelateerd thuisgeweld toenemen. Er zijn hierover al heel wat verklaringen afgelegd, en ook al een aantal maatregelen genomen, zowel door de Verenigde Naties, de Europese Unie, België als Vlaanderen. Desondanks dienen bijkomende stappen te worden gezet.

In Vlaanderen wordt de opvang van slachtoffers van partner-gerelateerd of intrafamiliaal thuisgeweld voornamelijk gerealiseerd door de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW's), maar ook Tele-Onthaal speelt een rol.

In het voorstel van resolutie worden acht vragen aan de Vlaamse regering gesteld :

- 1° wetenschappelijk onderzoek ondersteunen naar de oorzaken van partner-gerelateerd thuisgeweld ;
- 2° via de CAW's de gecoördineerde registratie van de aanvragen tot opvang en hulpverlening bevorderen ;
- 3° laagdrempelige vormen van ondersteuning ontwikkelen, waaronder ook ambulante begeleiding ;
- 4° het aanbod van opvangmogelijkheden diversifiëren. Naast residentiële opvang in leefgroepen is er behoefte aan studio's en (semi-)zelfstandige woonvoorzieningen met ambulante begeleiding ;

5° versoepeling van de toegang tot de sociale huisvesting voor slachtoffers van partner-gerelateerd thuisgeweld ;

6° extra aandacht voor allochtone vrouwen ;

7° de mogelijkheid onderzoeken om een ondersteuningfonds op te richten voor laagdrempelige leningen aan slachtoffers die een nieuwe woning betrekken ;

8° in overleg met de federale regering een regeling uitwerken die het mogelijk maakt de dader van partner-gerelateerd thuisgeweld gedwongen uit huis te plaatsen en een contactverbod op te leggen.

I.2. Toelichting door mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mede-indiener

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey, mede-indiener, stelt dat haar fractie dit voorstel van resolutie mee heeft ondertekend, als opstart voor een discussie. Na debat en na dialoog met de minister zullen mogelijks sommige punten worden verfijnd.

II. Bespreking

II.1. Vragen en opmerkingen van de leden

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen wijst erop dat dit een ruim gedragen initiatief is, dat ook aansluit bij interpellaties die in deze commissie zijn gehouden. Op 27 maart 2002 werd na een interpellatie een met redenen omklede motie over geweld tegen vrouwen goedgekeurd (*Parl. St.* VI. Parl. 2001-2002, nr. 1110/2). Indien vandaag voorliggend voorstel van resolutie wordt goedgekeurd, dan blijft ook de motie van 27 maart 2002 van kracht.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey stelt dat geweld tegen vrouwen heel regelmatig in beeld wordt gebracht door onder meer vrouwenbewegingen en tijdens de Vrouwendag. Men maakt dan steeds de inventaris op van wat beter kan. Zo is er een wetgeving die weinig wordt toegepast. Op tal van bevoegdheden kan men ingrijpen, maar dat gebeurt te weinig. In dit voorstel van resolutie wordt nu duidelijk bekeken wat Vlaanderen binnen zijn eigen bevoegdheden kan ondernemen. Over de partijgrenzen heen heeft men naar mogelijke suggesties gezocht. Men hoopt dat er tegen het einde van de legislatuur enige stappen vooruit zijn gezet.

De spreker is blij met de klemtoon op de verdere ontwikkeling van preventie. Het bleek deze legislatuur heel moeilijk om vooruitgang te boeken inzake preventie. De resultaten bleven achter. De CD&V-fractie wil de minister terzake zeker steunen.

Vlaanderen heeft altijd aandacht gehad voor slachtofferzorg, en liet zijn beleid niet afhangen van Justitie. Met de minister van Justitie werden een samenwerkingsakkoord rond slachtofferzorg en protocollen afgesloten met linken naar partnergerelateerd intrafamiliaal thuisgeweld. Het is belangrijk dat er binnen Justitie aandacht is voor slachtofferzorg. Vlaanderen moet verder prioriteit geven aan de implementatie van het samenwerkingsakkoord, en de knelpunten die geïnventariseerd werden, oplossen.

Bij de opmaak van de begroting 2004 moet de minister erover waken dat er voldoende middelen worden ingeschreven voor de slachtoffers van partnergeweld, niet enkel voor opvang, maar ook voor preventie. Het is belangrijk dat een beroep wordt gedaan op alle betrokkenen (artsen, verenigingen die werken rond deze problematiek, buurten, scholen, mantelzorgers, enzovoort).

Mevrouw Marijke Dillen stelt dat de VB-fractie het voorstel van resolutie kan steunen. Partnergerelateerd en intrafamiliaal thuisgeweld is een groot probleem. Vaak spelen deze drama's zich af achter gesloten deuren. Veel vrouwen durven hier niet mee naar buiten te treden. Meestal is ook de huisarts niet op de hoogte.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen stelt een nota te hebben ontvangen van de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen (WVVH), die vraagt om een aantal bijkomende aspecten te bekijken bij de behandeling van het voorstel van resolutie (op voorstel van de voorzitter wordt de tekst rondgedeeld). De WVVH stelt onder meer dat de zorgverstrekkers meestal heel slecht op de hoogte zijn van het bestaande aanbod. De vereniging haalt ook aan dat er veel wetenschappelijk onderzoek gebeurt, maar dat de resultaten niet altijd worden gevaloriseerd.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel vindt de argumenten van de WVVH heel interessant. Een aantal elementen zijn al in het voorstel van resolutie vervat. De andere elementen kunnen aan de minister worden meegegeven voor de organisatie van de eerste lijn. Amenderen is geen goed idee. Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen kan hiermee instemmen. Ze

wil de aanbevelingen van de WVVH wel meenemen in de bespreking.

Mevrouw Marijke Dillen vindt het wel nuttig om de twee aanbevelingen van de WVVH die niet in het voorstel vervat zitten, in het voorstel van resolutie op te nemen. De aanbevelingen om een kader voor de centralisatie van gegevens te creëren en meer kenbaarheid te geven aan de bestaande en te creëren voorzieningen ontbreekt immers in dit voorstel van resolutie.

De spreker stelt dat mensen uit de juridische wereld die zich op het terrein bezig houden met thuisgeweld, vaak niet weten hoe ze de slachtoffers kunnen helpen. Er bestaat hierover immers niet veel informatie. Er zijn wel een aantal instanties waar naar men deze vrouwen kan verwijzen, maar omdat er daar te weinig opvangcapaciteit is, ziet men zich vaak verplicht om de vrouwen opnieuw naar huis te sturen, waar ze opnieuw met geweld worden geconfronteerd. De spreker vraagt bijkomende middelen voor meer opvangmogelijkheden. Vaak zijn tijdelijke opvangmogelijkheden al voldoende, zodat de vrouwen de procedure voor het gerecht kunnen opstarten om bescherming te krijgen.

De heer Jan Van Duppen heeft het moeilijk met de stelling dat hulpverleners, met inbegrip van rechters en advocaten, enkel in staat zouden zijn om op een adequate wijze hulp te leveren, wanneer hen voorgekauwd wordt hoe dat kan gebeuren. Het heeft weinig zin steeds te herhalen dat hulpverleners op de hoogte moeten worden gebracht van de bestaande mogelijkheden, wanneer zij niet zelf op zoek gaan naar de mogelijke oplossingen, en hier toe zelf contacten leggen en netwerken uitbouwen. Het is niet de taak van de overheid telkens opnieuw het aanbod ten aanzien van de hulpverleners te expliciteren. De spreker stelt voor om vandaag over voorliggend voorstel van resolutie te stemmen, maar op een later ogenblik wel na te gaan hoe het aanbod en de beschikbaarheid ervan beter bekend kan worden gemaakt. De ICT biedt terzake heel wat mogelijkheden. Via websites zouden advocaten, huisartsen en andere hulpverleners snel kunnen nagaan waar er nog plaatsen vrij zijn.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey vindt het een nuttige aanbeveling om meer kenbaarheid te geven aan de bestaande en te creëren voorzieningen zowel bij het grote publiek als bij de medische en paramedische hulpverlening, maar het lijkt haar niet noodzakelijk om dit nu via amendement in de tekst op te nemen, wanneer de minister vindt dat dit sowieso de taak is van de administratie. Als het

aanbod wordt gediversifieerd, en er vervolgens op een goede manier informatie wordt gegeven om het aanbod beter kenbaar te maken, dan moet dit niet in de tekst mee worden opgenomen. Dan is dat er impliciet in inbegrepen.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel deelt de zienswijze van mevrouw Trees Merckx-Van Goey over het informatiebeleid. Het kan niet dat men telkens apart moet vermelden dat een overheid moet informeren over haar aanbod. Dat is zo evident dat het niet in de tekst moet worden opgenomen. Iets anders is dat mensen maar iets te weten komen wanneer ze het weten. Je kan informeren zo veel je wilt, als mensen daar niet mee bezig zijn, merken ze dat ook niet.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vindt een centrale registratie met betrekking tot het aanbod heel belangrijk. Vermits iedereen tegenwoordig met een computer werkt, moet dit goed mogelijk zijn. Misschien zou het goed zijn dat de CAW's linken leggen naar websites van de hulpverlening. Het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk is aangewezen om informatie te geven aan de CAW's, maar in de tekst van de WVVH wordt dit ruimer bedoeld. Daar wordt gevraagd om de hele sector te informeren. Dat is belangrijk. Iedereen die in Vlaanderen hulp zoekt in de gezondheids- of welzijnssector zou via één telefoonnummer informatie moeten vinden. Dit zou kunnen via de Vlaamse Infolijn, maar dan moet dit ook gepromoot worden.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey vindt het een terechte aanbeveling van de WVVH om te werken aan een gecoördineerde gegevensinzameling.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel verkiest om eerst de aanbeveling uit het voorstel van resolutie uit te werken, met name om via de CAW's de gecoördineerde registratie van de aanvragen tot opvang en hulpverlening te bevorderen. Dit kan dan een aanzet vormen tot een gecentraliseerd model. Het gecentraliseerde model dat de WVVH voorstelt, zou enkel een model zijn voor de medische sector. De spreker wil dit ruimer zien.

Mevrouw Marijke Dillen benadrukt dat het gecentraliseerde model niet mag zijn toegespitst op het medische en paramedische. Het is inderdaad goed om via de CAW's de gecoördineerde registratie van de aanvragen te bevorderen, maar dit kan worden aangevuld met het uitwerken van een gecentraliseerd model.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey vindt dat de expertise van en het vertrouwen in de CAW's moet

worden bevestigd. In het voorstel van resolutie werd ervoor gekozen om hen te belasten met de gecoördineerde registratie. In de tekst van de WVVH is er sprake van een globaler kader, dat eventueel meer garanties biedt dat naast de welzijnshulpverleners ook de medische hulpverleners en de sociaal-psychologische begeleiding meer worden betrokken. Dat levert dan wel weer een discussie op over vragen als 'wie doet wat', en 'wat is de rechtsgrond van het kader'. Dit vereist een decreet. Terwijl hier wordt gesuggereerd voort te bouwen op, en vertrouwen te geven aan de CAW's. Misschien kan dit later nog eens worden bekeken, en een nieuw initiatief worden genomen. Er moet nog eens worden bekeken wie een beroep kan doen op de informatie. Het is wel niet nodig dit voorstel vandaag te amenderen.

II.2. Antwoord van mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

Mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, antwoordt dat slachtofferhulp heel belangrijk is, maar dat spijtig genoeg de belangstelling voor slachtoffers wat op de achtergrond is geraakt. De Vlaamse Gemeenschap probeert zijn verantwoordelijkheid terzake te nemen, maar er is ook overleg met de federale overheid nodig. De minister steunt voorliggend voorstel van resolutie, dat duidelijke uitspraken doet rond slachtofferhulp. Het is belangrijk dat er samen met het federale niveau verdere initiatieven kunnen worden genomen. Het is positief dat dit debat nu opnieuw wordt gevoerd.

De Vlaamse regering heeft wel degelijk rekening gehouden met de motie van 27 maart 2002 over geweld tegen vrouwen. Het Vlaams Parlement vroeg de regering om informatie te verzamelen en te verspreiden, het bestaande aanbod beter bekend te maken, en een actieplan uit te werken. Deze aanbevelingen werden opgenomen met minister Onkelinckx op federaal vlak. Er was de campagne "breek de stilte". Voor het Vlaamse luik was er naast de verspreiding van de affiches met het nummer van Tele-Onthaal ook de verspreiding van een folder met adressen van de CAW's, residentiële en ambulante hulp. Ook in 2002 werden kleinere affiches verspreid bij welzijns- en gezondheidsvoorzieningen, huisartsen, ziekenhuizen, CAW's, enz. De folder werd gedrukt in vijftien talen. In het kader van de integratie is het belangrijk dat ook allochtone vrouwen, in afwachting dat ze onze taal machtig zijn, weten waar ze geholpen kunnen worden.

De minister overloopt de verschillende aanbevelingen.

De minister is van plan om het Wetenschappelijk Steunpunt Gelijke Kansen een opdracht te geven voor onderzoek naar de oorzaken van partner-gerelateerd thuisgeweld. Totnogtoe werd de omvang van partnergeweld onderzocht, maar er is ook onderzoek nodig voor het ontwikkelen van een preventiebeleid.

Gegevensregistratie kan een belangrijke indicatie opleveren over het gebruik van het bestaande aanbod. Via een gecoördineerd overzicht van gegevens uit zowel de residentiële als de ambulante sector kan men een zicht krijgen op de problematiek vanuit de vluchthuizen, de crisisopvang en vrouwenopvang enerzijds, en de gezins- en relationele hulp en slachtofferhulp anderzijds. De registratie van gegevens is ook belangrijk voor de ontwikkeling van een preventief beleid. Het is belangrijk om in de ambulante sector gezins- en relationele hulp in te schakelen. Aan het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk is al gevraagd om een registratiesysteem uit te werken voor alle CAW's. Hopelijk leidt dit nog voor het reces tot een resultaat. Vervolgens zou dit in deze commissie kunnen worden besproken. Een mogelijke uitbreiding kan dan worden bekeken.

Het is belangrijk dat er een evolutie komt waarbij slachtoffers van partnergeweld zich niet enkel meer tot vluchthuizen richten. Vaak willen vrouwen in eerste instantie niet weg van hun partner. Ze willen enkel dat het geweld stopt. Vandaar dat laagdrempelige ambulante hulpvormen als Tele-Onthaal, algemeen welzijnswerk met slachtofferhulp en gezins- en relationeel welzijnswerk een belangrijke rol spelen. De CAW Metropool in Antwerpen experimenteert met een gespecialiseerd ambulante team voor intrafamiliaal geweld. Het criterium dat vooropstaat is de veiligheid van het slachtoffer.

Een ander belangrijk aandachtspunt is de diversifiëring van het aanbod. De residentiële opvang zou best wat flexibeler worden georganiseerd. Het klasieke samenleven in vluchthuizen beantwoordt vaak niet meer aan de noden van de vrouwen en hun kinderen. Alternatieven zijn vormen van zelfstandig wonen, al dan niet begeleid. Er is ook een pilootproject Wonen-Welzijn. Sinds 2002 is er extra financiële hulp van iets meer dan 1 miljoen euro in de zes pilootregio's (Leuven, Brussel, Antwerpen, Gent, Kortrijk, Turnhout) voor de autonome CAW's, met als bedoeling het aanbod begeleid wonen uit te breiden. Een ander belangrijk punt is de toegankelijkheid tot de sociale huisvesting. Vaak

ziet men dat een falend sociaal-huisvestingsbeleid een bron kan zijn van spanningen. Ook de private huurmarkt kan een belangrijke rol spelen.

Het is positief dat er extra aandacht wordt gevraagd voor allochtone vrouwen. Specifieke aandacht voor deze groep is noodzakelijk. Op dit ogenblik is er nog maar weinig geweten over deze doelgroep. Momenteel wordt het Verkennend literatuuronderzoek van het Wetenschappelijk Steunpunt Gelijke Kansen afgewacht. Aan het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk werd een projectsubsidie toegekend om te werken aan de bevordering van de toegankelijkheid van het algemeen welzijnswerk voor allochtonen. Er moet nog worden uitgeklaard waar het schoentje juist knelt, en met welke methodieken het algemeen welzijnswerk meer toegankelijk kan worden gemaakt voor deze doelgroep.

De minister wil laten onderzoeken welke formule mogelijk is voor de oprichting van een steunfonds, dat garant staat voor leningen. Mensen die een stap naar een zelfstandig leven willen zetten, worden vaak geconfronteerd met de problematiek van het hoederecht over de kinderen. De man kan vaak meer materiële zekerheden bieden dan de vrouw. De vrouw staat voor het probleem om met een klein of zonder inkomen een zelfstandig leven te moeten beginnen.

Overleg met de federale overheid is heel belangrijk wanneer het gaat over de restricties die aan de dader worden opgelegd, zoals gedwongen uithuisplaatsing en een contactverbod. In sommige landen is het al zo dat de dader het huis moet verlaten, en niet het slachtoffer. Goede afspraken met het federale niveau zijn heel belangrijk, niet alleen voor de verwijzing van het slachtoffer, maar ook voor de begeleiding en behandeling van de dader. In de welzijnssector bestaat al ruime ervaring inzake begeleiding van seksuele delinquenten. Het moet mogelijk zijn om dit uit te breiden naar partnergeweld. Het federale niveau heeft hier een rol te vervullen.

II.3. Repliek van de leden met antwoord van de minister

Mevrouw Marijke Dillen vraagt wat er bedoeld wordt met in overleg treden met de federale regering om een regeling uit te werken die het mogelijk maakt de dader van partner-gerelateerd thuisgeweld gedwongen uit huis te plaatsen en een contactverbod op te leggen. In de praktijk wordt dit al heel vaak toegepast. Dit moet dan ook niet aan de federale regering worden gevraagd. Met betrek-

king tot het tweede deel van de aanbeveling, om zowel dader als slachtoffer aangepast te begeleiden, kan wel nog heel wat worden gedaan. Het is belangrijk de dader te laten inzien dat hij zich fout gedragen heeft. Enkel maatregelen uitwerken om de dader uit huis te zetten, is onvoldoende.

De heer Jacques Devolder wil weten of de minister concrete voorstellen heeft inzake sociale huisvesting. In het voorstel van resolutie wordt gevraagd om bij de verdere uitwerking van een nieuw sociaal huurbesluit oog te hebben voor een versoepeling van de toegang tot de sociale huisvesting voor slachtoffers van structureel en acuut partner-gelateerd thuisgeweld. De spreker wijst erop dat er voor deze sector bepaalde regelgeving geldt, die niet altijd slecht is. Zo vindt de spreker de datum van de aanvraag nog steeds het belangrijkste criterium. Uiteraard stelt dit een probleem bij acuut partnergeweld.

De minister antwoordt dat ze betreurt dat er voor dit voorstel van resolutie geen link wordt gemaakt met de commissie Huisvesting. Deze problematiek betreft verschillende bevoegdheidsdomeinen. De minister kan wel aanbevelingen doen, maar het eigenlijke werk moet gebeuren door de verschillende betrokken ministers. Het Vlaams Parlement kan hen ertoe aanzetten om terzake maatregelen uit te werken.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel wijst erop dat dit voorstel van resolutie heel de Vlaamse regering aanbelangt. Het nieuwe sociaal huurbesluit komt in september naar het parlement. Het is de taak van de parlementsleden om te bewaken dat er daarin aandacht is voor deze problematiek. De minister van Huisvesting zal aan het werk moeten gaan met deze vraag.

Mevrouw Sonja Becq herinnert zich dat destijds voormalig minister Vogels in het kader van de Vrouwendag een oplossing voor deze vrouwen zag binnen de sociale huisvesting. De toenmalige minister van Huisvesting zag dit evenwel niet zitten. Belangrijk is dat wordt nagegaan welke doelgroepen er zijn. Hier moet men de ruimte laten aan de commissie Huisvesting. Vandaag gaat het hier over vrouwen die slachtoffer zijn van partner-gelateerd geweld, maar er zijn ook personen met een handicap. Ook deze doelgroep moet worden meegenomen. De doorstroming en toegankelijkheid moeten vergroten. De 15.000 belofde extra woningen zijn nog steeds niet gerealiseerd.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen vindt het een goed voorstel om het wetenschappelijk onderzoek

toe te wijzen aan het Wetenschappelijk Steunpunt Gelijke Kansen. Het is wel belangrijk om, zoals in de nota van de WVVH staat, een wetenschappelijke evaluatie te maken van de kosten effectiviteit van duidelijk geformuleerde protocollen voor een integrale ondersteuning.

III. Stemming

Het voorstel van resolutie wordt unaniem aangenomen met 13 stemmen.

De verslaggevers,

De wnd. voorzitter,

Riet VAN CLEUVENBERGEN Koen HELSEN
Ingrid VAN KESSEL